

[Please scroll down for English \(pages 6-10\)](#)

NOTITIES VAN L&L&L

GELIJKVLOERS

Christoph Fink (1963, Gent)

Europaria, 2017

Het kleine rode werkje is een voorbereidende studie naar vorm en materie. De negen grote panelen (100 x 150 cm) vormen het ambitieuze tekenkundige *work in progress* dat Christoph Fink op zich nam. Ze tonen de gehele geschiedenis van de mensheid in stromingen en bewegingen van plaats en tijd. De cirkel daarentegen behandelt een momentopname van vijf overvliegende vliegtuigen. Vliegroutes en landingsmanoeuvres werden minutieus opgetekend tot een grafisch sierlijke luchtkaat.

Meggy Rustamova (1985, Tbilisi, Georgië)

Observations, 2015

Dit is de abstracte idee van het onderweg zijn. Vanuit een vliegtuig worden de ongerijmde luchtzichten waargenomen door een fictieve reiziger. De grote luchtzichten wiegen zachtjes voor de ogen van de luisteraar/toeschouwer en geven het geheel een mijmerende atmosfeer.

G. Küng (Georgia Küng, 1982, New York, USA)

Trees and Cast Shadow Snapshot, 2012

Deze vluchtige foto werd genomen in Glasgow. Een menselijk bouwwerk werpt een onheilspellende schaduw op de rijk geschakeerde, in zonlicht badende vegetatie. Tussen grafische abstractie en fotorealisme roept het beeld uiteenlopende, doch dreigende metaforen op.

Magda Amarioarei (1988, Iasi, Roemenië)

Iceberg Meets Volcano, 2016

De clash tussen de natuurelementen werd vormgegeven met een turbulent gebruik van kleur en verfbehandeling. Het geheel houdt het midden tussen harmonie en onstuimigheid.

Aleksandra Chaushova (1985, Sofia, Bulgarije)

Le Mur Palpitant/ The Throbbing Wall, 2016

Een fictief verhaal leert ons de realiteit van de sociale woningbouw in Vlaanderen. De kunstenaar gebruikt de architectuurtekeningen van Renaat Braem als context voor een fictief, getekend verhaal.

Leyla Aydoslu (1987, Turkije)

Construction XXII, 2013

Een broze constructie balanceert op een solide, gipsen basis. Het midden houdend tussen ruïne en mal lijkt het een klein abject bouwwerk. De banale materialen dragen bij tot de wringende aanwezigheid van het object.

Wafae Ahalouch El Keriasti (1978, Tanger, Marokko)

Triple Blindness, 2016

Pijnlijk dicht bij de waarheid maakt de kunstenaar de balans van vandaag op. Vormgegeven als filmposter lijkt het werk wel een activistisch pamflet dat zich hult in witte neutraliteit.

Vertical Sunset, 2016 & *White Flag*, 2016

Vertrekkend van Bauhausfoto's van Oskar Schlemmer's *Triadische Ballet* heeft de kunstenaar een abstracte geometrisch reliëf gemaakt.

Vanessa Disler (1987, Vancouver, Canada)

Bitter Rice, 2016

Doorwroete materiekunst wordt hier opgeladen met symbolen en tekens zoals spiralen en oneindigheid, en down-to-earth gebracht met tijdelijkheden als sigarettenpeuken, plastic en visnetten.

Beat Streuli (1957, Altdorf, Zwitserland)

KL Kids

Deze reeks fragmenten uit de massa toont individuen met hun eigen verhalen en beslommingen. Ze tonen de individualiteit van persoonlijke emoties die bestaan binnen een groter, multicultureel, maar anoniem geheel.

Valentina Triet (Winterthur, Zwitserland)

Serpentina II, 2016

De vier aparte gitzwarte sculpturen vormen een ritme van variaties op een pilaster. Ze hebben menselijke proporties en evoceren beweging ondanks hun starre voorkomen. Ze vertrekken vanuit essentiële aspecten van de beeldhouwkunst zoals open-gesloten, licht-donker en constructief-formeel.

Ali Sabri (1992, Babylon, Irak)

Untitled, 2017

Vanuit zijn Iraakse achtergrond kijkt Ali Sabri naar de geschiedenis van de Europese schilderkunst. Ook de nog bestaande wandschildering in de foyer is van zijn hand, refererend aan zijn heimat Babylon.

Guy Woueté (1980, Douala, Kameroen)

Genesis, 2006

In de tien collages werd een autobiografische geschiedenis van migratie en ballingschap opgetekend met behulp van presidentiële speeches uit Kameroen, visa, boardingpasses en bagagelabels.

Flurin Bisig (1982, Samedan, Zwitserland)

Andreas Werner, 2015

Massief, maar duidelijk bewerkt, contrasteert het monolithische houtblok met het rood-roeste ornament van staal. Vreemd genoeg geeft de geplooiden stalen plaat een elegante lichtheid aan het geheel.

57 - 82, 2008

Binnen de mathematische grenzen van de cirkel wordt een complexe, door elkaar gevouwen tekening in bedwang gehouden. De compositie wordt boven- en onderaan afgeboord door een reeks lijnen als een lege notenbalk.

Carlos Caballero (1983, Camagüey, Cuba)

Untitled (Empty Archives), 2016

Untitled (No 28), 2016

Untitled (No 8), 2015

Op basis van het eenvoudig inkleuren van een raster wordt een haast gedigitaliseerd perspectief gecreëerd. Grafische vlakken worden tegenover het organische van schilderkunst geplaatst en

afgewisseld. Diepte wordt afgewisseld met vlakheid en creëert zo een grafische schijnwereld binnen de dimensies van het doek.

Andriu Tumasch Deplazes (1993, Zürich, Zwitserland)

Untitled, 2016

Untitled, 2016

Untitled, 2016

Met een expressieve vlezigheid weet de kunstenaar primaire condities op te wekken. Uitgeschilderde ontreddering vindt plaats in schrale en/of onwezenlijke landschappen die worden verhevigd door haast fluorescerende kleuren.

Abdalla Omari (1986, Damascus, Syrië)

Angela, 2016

Een sjofel portret beeldt de Duitse bondskanselier af met een hoofddoek te midden van een groep haantjes. De reeks *Vulnerability Series* beeldt bekende politieke figuren af op een volkse manier, zoals Bashar al-Assad als bootvluchteling en François Hollande als zwerver.

Mekhitar Garabedian (1977, Aleppo, Syrië)

Untitled (La Maman, Ferré/Piaf), 2016

Twee helften van een dialoog suggereren een denkbeeldige reis. De identiteit van beide personages wordt geconstrueerd aan de hand van quotes uit de film *Jean Eustache* (1971). Oostende en Hamburg worden op hun beurt in herinnering gebracht op basis van citaten uit de massamedia.

Pascale Marthine Tayou (1967, Yaoundé, Kameroen)

Paradis(e), 2017

Een sculptuur die het midden houdt tussen een pin en een potlood. Een paal wordt doorzeefd met talloze kleurpotloden en hangt aan het plafond: paradijs!

Younes Baba-Ali (1986, Oujda, Marokko)

Pulizia, 2016

De film vertrekt vanuit een woordspeling met de Italiaanse woorden 'polizia' en 'pulizia' (pulire, Italiaans voor schoonmaken). Een groep Afrikaanse mannen en vrouwen poetst een station in Napels en bevestigt hiermee bestaande (raciale) vooroordelen.

HET KABINET: COLLECTIE S.M.A.K.

Attila Richard Lukacs (1962, Calgary, Canada)

Brandenburg Series, 1989

De symbolen verwijzen naar een vooroorlogse, Duitse industriële tentoonstelling. De twee werken spreken de grafiek van vlaggen aan en alluderen op herkenbare politieke symbolen.

Meschac Gaba (1961, Cotonou, Benin)

Democracy Game, 1998

De drie speeltafels nodigen uit om de geostrategische puzzels op te lossen en zo de verknipte vlaggen terug samen te stellen. Het zijn eenvoudige, vierkante tafels waarop de puzzelstukken als tegels op een tafelblad lijken.

Sam Durant (1961, Seattle, Washington, USA)

Justice, 2002

De centrale lichtbak draagt het woord 'Justice', afkomstig van een protestpaneel uit 1968. Uit zijn straatcontext verwijderd, verwordt het woord tot een algemeen menselijke waarde die vandaag niet altijd vanzelfsprekend meer is.

Peter Fend (1950, Columbus, Ohio, USA)

Flags of Documenta, 1992

Deze alternatieve vlag voor Europa gaat voorbij aan de schaal van de lidstaten. Afgebeeld zijn twaalf waterbassins van het continent, aangevuld met een dertiende uit Soedan. Natuurlijke voorzieningen worden hier als lands- of regiosymbolen gebruikt en stellen zo het politieke én economische belang van naties in vraag.

Lore Vanelslande (1983, Oostvleteren)

Running with Light, 2016

De begenadigde tekenares Lore Vanelslande kreeg van de firma Masureel de kans om haar kunst om te zetten in functioneel behangpapier. *Running with Light* moet letterlijk worden gezien: de motieven veranderen naarmate het kijkstandpunt en het invallende licht.

STUDIO S (-1)

Sara Sejin Chang (Sara van der Heide) (1977, Busan, Zuid-Korea)

Johann Wolfgang von Goethe Has a House in 169 Places, 2015

Aan de hand van 169 fictieve visitekaartjes, gebaseerd op bestaande adressen van het Goethe Instituut in de wereld, weet de kunstenaar vragen op te roepen over de geïnstitutionaliseerde, officiële verspreiding van cultuur, in casu de Duitse cultuur.

Kosi Hidama (1968, Japan)

La Pensée Sauvage, 2017

Gebruikmakend van zich toeëigend schilderkarton, fijn zand, takken en ambachtelijk gedraaide keramische vazen creëerde de kunstenaar een ritme van poëtische ensceneringen.

Sirah Foighel Brutmann & Eitan Efrat (beiden 1983, Tel Aviv, Israël)

Nude Descending a Staircase, 2015

De treinreis naar grensstadje Portbou, waar het Memorial Walter Benjamin zich bevindt, eindigt in een gefragmenteerde montage van het afdalen richting zee vanuit de gedenkplaats zelf. Vervolgens spreekt architect Dani Karavan over het verschil tussen monument en *memorial* of gedenkteken, en hoe deze politiek worden ingezet.

Ghislaine Leung (1980, Zweden)

Shrooms, 2016

Kijk omhoog. In de stopcontacten werden een reeks gele paddenstoelen ingeplugd die naar beneden groeien, aangevuld met drie trosjes van kleur veranderende zwammetjes. Deze plastic, sprookjesachtige schimmels roepen een vochtige omgeving op, wat deze ruimte ooit was.

Koyuki Kazahaya (1987, Japan)

Perception of the Wave, 2014

De print van een tekening wordt hier als drager gebruikt om een natuurfenomeen op te projecteren.

Traditie en techniek vloeien heen en weer als eb en vloed.

Dareen Abbas (1989, Algerije, opgegroeid in Damascus, Syrië)

Untitled, 2016

Als dagboekfragmenten worden deze fragiele afspiegelingen van waarnemingen, emoties en verziensels bevroren onder een glazen stolp. Er ontstaat een symbiose tussen dynamische arceringen en grafische silhouetten die terugrijpen op het dierlijke en primaire.

Haider Jabbar (1986, Bagdad, Irak)

Angel, 2016

Een genderloos gedrocht, één geworden met de rode plastic stoel met drie poten, poseert te midden van een kleurrijk maar schraal decor. Het geheel refereert onder meer aan de gruwelijke gevolgen van de inzet van chemische wapens tijdens de oorlog in Irak.

Sonia Niwemahoro (1987, Kigali, Rwanda)

Sans titre (A Haircut Experience), 2015

Deze surreële scène van een kappersbeurt langs een autoweg jongleert met rollenpatronen. Clichés van raciale machtsverhoudingen worden bevraagd in deze schijnbaar onschuldige video.

George Rippon (1983, New York, USA)

Artist Than a Housewife, 2016

Gestapelde landschapjes die een fragiele ladder bijhouden maken een toren die bekroond wordt door een knuffelhond. Surreële momenten klimmen in onze verbeelding.

Guy Woueté (1980, Oujda, Kameroen)

Democratic (Classroom) Installation, 2013-2015

De installatie evoceert een klaslokaal waarin alle studenten individueel gestigmatiseerd worden aan de hand van een karaktertrek. Ze zitten in een klas waar niemand les geeft, of iedereen les kan geven. Wat op het bord staat geschreven zinspeelt op de economische macht van China.

Kumi Oguro (1972, Japan)

Captive

Gevangen in de drempel tussen twee ruimtes wordt door het “onbekende zwart” getrokken aan het kind. Of wordt ze omarmt? De realistische vlezigheid van de voeten contrasteert met het zwart zonder diepte, dat op zijn beurt contrasteert met de architecturale diepte.

Lazara Rosell Albear (1971, Havana, Cuba)

Yoko Osha, 2015

De Osha-religie wordt clandestien beleden door 70% van de Cubaanse bevolking. De kunstenaress documenteerde initiatierites en vereringstaferelen en toont zo deze intense ondergrondse godsdienstbeleving.

NOTES BY L&L&L

GROUND FLOOR

Christoph Fink (1963, Ghent)

Europaria, 2017

The small red work is a preparatory study about form and matter. The nine large panels (100 cm x 150 cm) constitute the ambitious work in progress undertaken by draughtsman Christoph Fink. They show the entire history of humankind in shifts and movements of time and place. The circle, on the other hand, refers to a snapshot in time of five planes flying over. Flight paths and landing manoeuvres have been drawn with great detail; the result is a graphic, elegant map of the skies.

Meggy Rustamova (1985, Tbilisi, Georgia)

Observations, 2015

This is the abstract idea of being underway. From a plane absurd aerial views are observed by a fictitious traveller. The wide vistas rock softly for the eyes of the listener/spectator, bathing the whole in a musing atmosphere.

G. Küng (Georgia Küng, 1982, New York, USA)

Trees and Cast Shadow Snapshot, 2012

This ephemeral photograph was taken in Glasgow. A human construction casts an ominous shadow on the richly varied vegetation in the sun. Between graphic abstraction and photographic realism the image evokes different, yet also forbidding metaphors.

Magda Amarioarei (1988, Iasi, Romania)

Iceberg Meets Volcano, 2016

The clash between the elements of nature is expressed with a turbulent palette of colours and brush strokes. The whole seems to be a cross between harmony and tempestuousness.

Aleksandra Chaushova (1985, Sofia, Bulgaria)

Le Mur Palpitant/ The Throbbing Wall, 2016

A fictitious story introduces us to the reality of social housing in Flanders. The artist uses architectural drawings by Renaat Braem as the context of a fictitious narrative in drawings

Leyla Aydoslu (1987, Turkey)

Construction XXII, 2013

A frail construction balances on a solid plaster base. It has something of a small abject building, a cross between a ruin and a mould. The banal materials contribute to the oppressive presence of the object.

Wafae Ahalouch El Keriasti (1978, Tangier, Morocco)

Triple Blindness, 2016

Painfully close to the truth, the artist takes stock of today's world. Designed like a film poster, the work seems an activist pamphlet that veils itself in a white neutrality.

Vertical Sunset, 2016 & *White Flag*, 2016

Starting from Bauhaus photographs of Oskar Schlemmer's *Triadic Ballet*, the artist created a geometrically abstract relief.

Vanessa Disler (1987, Vancouver, Canada)

Bitter Rice, 2016

A thoroughly deliberate and material art is charged with symbols and signs such as spirals and infinity. It is brought down to earth with temporalities such as cigarette butts, plastic and fishing nets.

Beat Streuli (1957, Altdorf, Switzerland)

KL Kids

This series of fragments of masses presents individuals with their own stories and worries. They show us the individual character of personal emotions that exist within a larger, multicultural, yet anonymous whole.

Valentina Triet (Winterthur, Switzerland)

Serpentina II, 2016

The four separate, pitch-black sculptures constitute a rhythm of variations on a pilaster. Their proportions are human and despite their rigid appearance, they evoke movement. They depart from essential aspects of sculpture, such as the contrast open-closed, light-dark, and constructive-formal.

Ali Sabri (1992, Babylon, Iraq)

Untitled, 2017

Ali Sabri looks at the history of European painting from his Iraqi background. In the foyer the public can still see a wall painting by him; it refers to his home country Babylon.

Guy Woueté (1980, Douala, Cameroon)

Genesis, 2006

Ten collages record an autobiographic history of migration and exile. They include speeches by Cameroon presidents, visa, boarding passes and luggage labels.

Flurin Bisig (1982, Samedan, Switzerland)

Andreas Werner, 2015

Massive, yet clearly fashioned, the monolithic block of wood contrasts with the red-rusty steel ornament. Oddly enough, the plied steel plate lends an elegant lightness to the whole.

57 - 82, 2008

Within the mathematical borders of a circle an intricately, knottily folded drawing is held in check. At the top and bottom the composition is delineated by a series of lines that look like an empty stave.

Carlos Caballero (1983, Camagüey, Cuba)

Untitled (Empty Archives), 2016

Untitled (No 28), 2016

Untitled (No 8), 2015

An almost digitized perspective results from simply colouring a grid. Graphic areas are juxtaposed and alternated with the organic character of painting. Depth alternates with flatness, thus creating a graphic world of appearances within the dimensions of the canvas.

Andriu Tumasch Deplazes (1993, Zürich, Switzerland)

Untitled, 2016

Untitled, 2016

Untitled, 2016

With an expressive fleshiness the artist succeeds in evoking primary conditions. Painted desperation is set in bleak and/or unreal landscapes that become more intense through almost fluorescent colours.

Abdalla Omari (1986, Damascus, Syria)

Angela, 2016

A shabby portrait presents the German Chancellor with a headscarf amidst a group of roosters. The *Vulnerability Series* presents famous political figures as common people. Bashar al-Assad is for example depicted as a boat refugee and François Hollande as a tramp.

Mekhitar Garabedian (1977, Aleppo, Syria)

Untitled (La Maman, Ferré/Piaf), 2016

Two halves of a dialogue suggest an imaginary voyage. The identity of both characters is constructed from quotes from the film *Jean Eustache* (1971). Ostend and Hamburg are evoked through quotes from the mass media.

Pascale Marthine Tayou (1967, Yaoundé, Cameroon)

Paradis(e), 2017

A sculpture that seems a cross between a pin and a pencil. A pole is riddled with countless coloured pencils; it dangles from the ceiling: paradise!

Younes Baba-Ali (1986, Oujda, Morocco)

Pulizia, 2016

The film departs from a pun with the Italian words *polizia* and *pulizia* (from *pulire*, to clean). A group of African men and women is cleaning a station in Naples, confirming existing (racial) prejudices.

THE KABINET: COLLECTION S.M.A.K.

Attila Richard Lukacs (1962, Calgary, Canada)

Brandenburg Series, 1989

The symbols refer to a pre-war German industrial exhibition. The two works use the graphics of flags and allude to familiar political symbols.

Meschac Gaba (1961, Cotonou, Benin)

Democracy Game, 1998

The three play tables invite us to solve geostrategic puzzles and recombine the flags that have been cut in pieces. On the plain, square tables the pieces of the puzzle are like tiles on a tabletop.

Sam Durant (1961, Seattle, Washington, USA)

Justice, 2002

The central light box features the word *Justice* from a protest placard from 1968. Removed from the street context, the word expresses a global human value that is not no longer self-evident in today's world.

Peter Fend (1950, Columbus, Ohio, USA)

Flags of Documenta, 1992

This alternative European flag ignores the scale of the member states. The flag features twelve European water basins and a thirteenth Sudanese one. Natural supplies are used here as symbols of countries or regions. The artist thus questions the political *and* economical significance of nations.

Lore Vanelslande (1983, Oostvleteren, Belgium)

Running with Light, 2016

The company Masureel provided the gifted draughtswoman Lore Vanelslande the opportunity to turn her art into functional wallpaper. *Running with Light* should be taken literally: the pattern changes depending on the point of view and the incidence of the light.

STUDIO S (-1)

Sara Sejin Chang (Sara van der Heide) (1977, Busan, South Korea)

Johann Wolfgang von Goethe Has a House in 169 Places, 2015

Using 169 fictitious business cards, based on existing worldwide addresses of the Goethe Institute, the artist raises questions about the official, institutionalized spread of culture, in this case German culture.

Kosi Hidama (1968, Japan)

La Pensée Sauvage, 2017

Using cardboard for painting he appropriated, fine sand, branches and handcrafted ceramic vases, the artist created a rhythm of poetical *mise en scènes*.

Sirah Foighel Brutmann & Eitan Efrat (both 1983, Tel Aviv, Israel)

Nude Descending a Staircase, 2015

The train journey to the border town of Portbou with the *Memorial Walter Benjamin* ends in a fragmented montage of the descent towards the sea starting from the memorial itself. Architect Dani Karavan then talks about the difference between a monument and a memorial, and how these are used by politics.

Ghislaine Leung (1980, Sweden)

Shrooms, 2016

Look up. In the sockets a series of yellow mushrooms, growing downwards, have been plugged, as well as three clusters of fungi that change colour. The plastic, fairy-tale fungi evoke a moist environment—and indeed, that is what this space once was.

Koyuki Kazahaya (1987, Japan)

Perception of the Wave, 2014

The print of a drawing is used as the support on which a natural phenomenon is projected. Tradition and technique move back and forth, like in the incoming and outgoing tide.

Dareen Abbas (1989, Algeria; grew up in Damascus, Syria)

Untitled, 2016

Like fragments of a diary, these fragile mirror images of observations, emotions and figments of the

imagination are frozen under a glass bell. The result is a symbiosis of dynamic hatchings and graphic silhouettes that go back to the animal and primary.

Haider Jabbar (1986, Baghdad, Iraq)

Angel, 2016

A genderless monster that has become one with the red plastic, three-legged chair poses amidst a colourful but gaunt setting. The whole refers among other things to the gruesome effects of the use of chemical weapons during the Iraq war.

Sonia Niwemahoro (1987, Kigali, Rwanda)

Sans titre (A Haircut Experience), 2015

This surreal scene of a haircut along a motorway juggles with role patterns. The at first sight innocent video raises questions about clichés concerning racial power relations.

George Rippon (1983, New York, USA)

Artist Than a Housewife, 2016

Piled up landscapes that hold together a fragile ladder constitute a tower with on top a toy cuddly dog. Surreal moments climb our imagination.

Guy Woueté (1980, Oujda, Cameroon)

Democratic (Classroom) Installation, 2013-2015

The installation evokes a classroom in which all students are individually stigmatized on the basis of a characteristic feature. They are sitting in a classroom where no one is teaching or where everyone could teach. The text on the blackboard alludes to China's economic power.

Kumi Oguro (1972, Japan)

Captive

Imprisoned in the threshold between two spaces, the 'unknown black' pulls at the child. Or is it an embrace? The realistic fleshiness of the feet contrast sharply with the black without depth, which in turn contrasts with the architectural depth.

Lazara Rosell Albear (1971, Havana, Cuba)

Yoko Osha, 2015

Seventy percent of the Cuban population secretly professes the Osha religion. The artist documented initiation rites and scenes of worship, revealing us this intense underground religious world.

Luk Lambrecht

Lieze Eneman

Louis De Mey